

Justitsministeren (Zahle): Til det ærede Medlem Hr. Pitzner skal jeg sige, at der skyldes ikke mig nogen Tak, fordi jeg optrykte denne udmærkede Udtalelse fra Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk. Det var mig en stor Glæde at se denne Udtalelse og blive bekendt med den. Det er mig et overordentlig glædeligt Tidens Tegn, at man nu fra saadanne store Organisationers Side rejser Kravet om, at der igen skal blive fri Cirkulation mellem Folkene, og jeg skulde personlig ikke have noget imod at modtage en Opfordring til at søge saadanne Aftaler med fremmede Regeringer. Men er det dog ikke bedre at holde sig til „bemyndige“? „Opfordre“ det vil jo blive et Paalæg om at foretage sig noget aktivt. Der er en Panteleg, der hedder at „gaa polsk Tiggergang“. Det er dog vel ikke Meningen saaledes at sende Justitsministeren ud paa en Art polsk Tiggergang til Polen og andre Lande om at faa en saadan gensidig Aftale. Bemyndigelsen vil blive brugt, hvis den bliver givet, og saa vil den kunne virke lige saa godt som en Opfordring, men vil dog tillade en nogen større Forsigtighed i Fremgangsmaaden, og det turde dog vist under de endnu foreliggende Forhold være ønskeligt.

I det hele er dette en Sag, hvor man maa gaa frem med overordentlig Forsigtighed, og naar det ærede Medlem Hr. Drachmann gav Udtryk for, at det gik noget trægt fremad — det var vist ikke det Ord, det ærede Medlem brugte, men det træffer vistnok det ærede Medlems Tanke —, kan jeg kun give ham fuldkommen Ret. Jeg vilde ønske, at det kunde gaa langt hurtigere med dette, men det er ogsaa saa rigtigt, som Fællesrepræsentationen har udtalt i denne sin Skrivelse, at det Spørgsmaal, de har fremdraget, bør ifølge hele sin internationale Karakter uden Tvivl have Folkeforbundet som Forum. Naturligvis, der kan godt gøres noget ved Siden af, men naar det rigtigt skal løses, er det nok gennem Folkeforbundet, det skal frem, og det maa det ærede Medlem Hr. Drachmann holde mig til gode, at i denne Materie kan Danmark jo ikke handle vilkaarligt; vi er bundet af Hensynet til Naboer og andre Nationer i det hele.

Den lille elskværdigt turnerede Spydighed, som det ærede Medlem Hr. Drachmann gav mig for min Udtalelse paa et bestemt Punkt, var under de foreliggende Forhold vel rettet og vel fortjent; der er ikke noget, at sige til det, saadanne Stød giver Livet. Men hvad jeg den Gang har

udtrykt, er dog stadig min dybeste Opfattelse af disse Forhold. Det er overordentlig ønskeligt, at vi snarest muligt kan faa Pastvangen bort, saa man igen kan rejse hele Verden rundt og søge Arbejde der, hvor man kan faa det, og hvor man har Lyst til at arbejde ogsaa for sin Uddannelse, og saa længe jeg har den Ære at sidde som Justitsminister, skal jeg gøre alt, hvad der staar i min Magt, for at fremme denne Sag; men Baandene er jo stærke.

Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Drachmann, at Bestemmelsen i § 8, 2det Stykke, kan vi jo komme til Forhandling om i et Udvalg. Det er min Tro, at Statspolitiets Opmærksomhed er henvendt paa de fremmede Handelsrejsende.

Jeg tror ikke, jeg ellers behøver at gøre Bemærkninger undtagen til det ærede Medlem Hr. Christensen (Høng), som saa overordentlig skarpt paatalte det, der var sat i Værk af min Forgænger ved Udstedelsen af Cirkulæret af 25. September 1928, hvis Bestemmelser det ærede Medlem sagde havde været til Plage og til Besvær. Jeg tror, at deri ligger nogen Overdrivelse. Det, man kan blive afkrævet, naar man mod Vederlag indlogerer sig et Sted, er, at man skal skrive sit Navn og sin Fødselsdag, sit Fødested, sin Stilling og sit sidste Opholdssted. Det er de 5 Ting, man skal skrive ned, det er en fuldkommen klart; man kan faa den Seddel, paa hvilken man skal skrive, op paa sit Værelse, og det er dog ikke forbundet med et Minuts Besvær for noget Menneske at gøre dette. Et Menneske kan ikke være saa træt, at han ikke kan huske, hvad han hedder, hvad han er, hvor han er født, og hvor han kommer fra... (Afbrydelse)... Selv om man er temmelig træt efter en Rejse, vil man dog endnu formaa at nedskrive dette, uden at det kan siges at være saadan en overordentlig Plage.

At der skulde ligge nogen Sigtelse mod den skikkelige rejsende for, at han ikke var saa god, som han burde være, fordi han havde skrevet sit Navn o. s. v. paa en trykt Blanket, kan jeg ikke se. Jeg synes, denne Fintfølelse er noget for overdriven. Imidlertid er det mig bekendt, at en saadan Opinion er til Stede, og at den er ret udbredt, og det skulde glæde mig, hvis man, naar denne Lov ophører, var naaet saa vidt, at Politiet med Fortrøstning kunde gaa ind paa, at det blev slettet.

Under de nuværende Forhold mener Politiet, at det er dem til stor Nytte, at denne Optegnelse finder Sted, og saa længe Politiet med Bestemthed hævder det, synes